

Maranatha Mare

April 2016

Jaargang 43 No 3

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Je eigen ik

Een stapje terug
geeft een ruimere blik.
Je wordt niet bepaald
bij dat altijd maar: IK!
Jij krijgt veel meer oog
voor de mens om je heen.
Er is meer, want jij
bent er echt niet alleen!

Een stapje terug
schept wat afstand misschien,
om duid'lijker weer
je omgeving te zien.
Je kring wordt wijder,
je gezichtveld verbreedt,
waardoor je last
van jezelf iets vergeet.

Een stapje terug,
niet zo heel dicht vooraan,
meer in de cirkel
van je naasten gaan staan.
Je komt dan een stuk
Van je eigen IK los
en ziet zo veel meer
door de bomen het bos!

Frits Deubel

Overgenomen uit Gods Zegen Toegewenst – Gedichten vol beloften

Mare April 2016 / 2

Als alles duister is, is het kruis een lichtend vuur waar hoop, troost, redding en leven is

Wij brengen onze dank

“Dank je wel”, zeggen we wanneer we iets ontvangen. Wanneer iemand iets voor ons heeft gedaan. Aan niets worden kinderen zo vaak herinnerd dan om “dank je” te zeggen. Zo leren ze dat de wereld groter is dan het “eigen ik” en geven ze erkenning aan anderen. Kinderen die dit niet leren, worden zelfgerichten volwassenen, vaak onsuccesvol in hun sociale relaties. Eerste op de lijst van basische sociale vaardigheden is leren om “dank je” te zeggen.

Volwassenen vergeten niet om “dank je” te zeggen. Maar het probleem met volwassenen is dat ze het niet altijd echt menen. Bedanken is vaak geworden tot een sociale formaliteit – leeg en inhoudloos.

Als gelovigen willen we aan de ene kant niet zoals kinderen vergeten om God onze dank te brengen. Aan de andere kant moet onze dank aan God ook geen formaliteit, leeg en inhoudloos zijn – alleen maar gewoonte of deel van de liturgie.

Nu, ná Pasen, nadat we de menselijke conditie weer eens goed onder ogen hebben gezien, Jezus’ lijden weer van dichtbij hebben meegemaakt, en opnieuw deel konden krijgen aan het licht en leven van de opstanding, willen we God echtwaar danken.

Wat we van God ontvangen hebben aan leven en zegen, is niet vanzelfsprekend. Het is ook niet verdiend. We hebben er geen recht op en kunnen er geen aanspraak op maken. We kunnen alleen maar verwonderd staan wij voor die grote genade die ons toegekomen is. En God met verwondering danken, loven en prijzen.

Gelovigen vergeten soms wel om God te danken. Vergeten om dankbaar te leven. Ze blijven steken bij het negatieve, de zorgen van het leven en alles waarover ze kunnen klagen. Mensen zouden heel snel zo’n onprettige persoon vermijden.

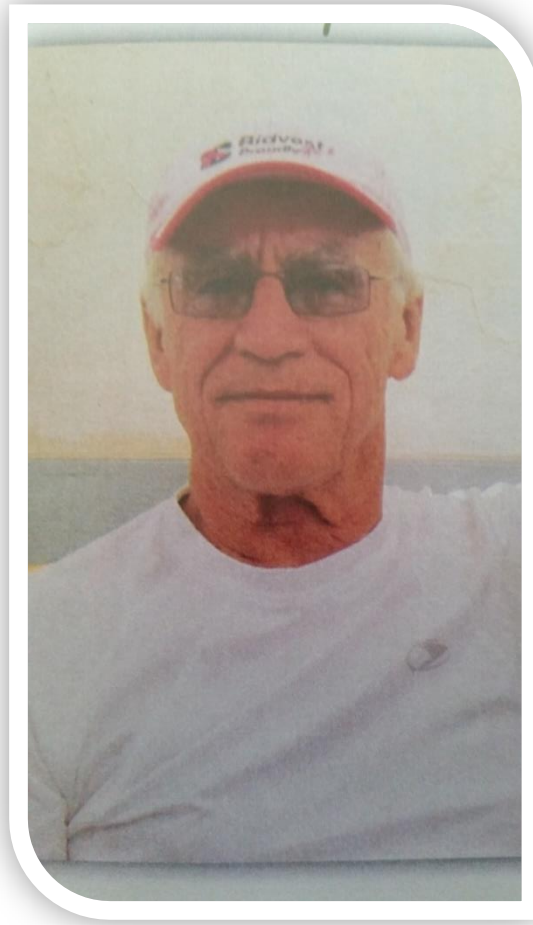
Maar God onttrekt zich niet aan ons. God blijft doorgaan met ons. Barmhartig, genadig en vol liefde, zegt de dichter van Psalm 103. De dichter weet het uit eigen ervaring. En vraagt: *waarom* blijft God zo geduldig met ondankbare mensen?

Uit liefde, is het antwoord. Uit een onverklaarbare liefde. Zoals een vader zich ontfermt over kinderen, zo ontfermt God zich over ons. Zorgt voor dagelijks brood. Vergeeft.

Daarvoor willen we God in het bijzonder na Pasen onze dank brengen: met woord, gebed én met heel ons leven. Samen met de geloofsgemeenschap willen we God danken, loven en prijzen. Wat we ontvangen, willen we ook doorgeven: geduldig blijven met anderen, brood geven waar het nodig is, vergeven zonder voorbehoud.

Zo danken Paasmensen God. Altijd.

Yolanda Dreyer

*Carolus Franciscus (Carel) Welling
geboren 21 april 1945 - overleden 13 maart 2016*

Op 13 maart 2016 is Carel Welling rustig heengegaan, thuis in Harrismith, aan de gevolgen van kanker. Zijn begrafenisdienst vond plaats vanuit de NG Moedergemeente in Harrismith op vrijdag 18 maart 2016 om 11h00 o.l.v. van Dr. Pieter Cockeran.

De begrafenisbrief las as volgt:

“God het elke ding gemaak, dat dit pas in ’n bepaalde tyd, maar Hy het ook aan die mens ’n besef gegee van die onbepaalde tyd. Tog kan die mens die werk van God van begin tot einde nie begryp nie. Ek het tot die insig gekom dat daar vir ’n mens niks beter is nie as om vrolik te wees en die goeie van die lewe te geniet” (Prediker 3:11,12).

Op 13 maart 2016 nam God tot zich onze lieve Man, Vader, Opa, Broer en vriend.

Onze gedachten voorbeden gaan uit naar : Tineke, Irene en Jurgens, Charlotte en Etienne, Tanya en Emil, Diana en Waldo met alle kleinkinderen en ook de uitgebreide familie.

Mare April 2016 / 4

Als alles duister is, is het kruis een lichtend vuur waar hoop, troost, redding en leven is

Gemeentenieuws

Op Palmzondag 20 maart was er een gemeentevergadering. Onze kassier Marco van Wieringen presenteerde de financiële overzicht voor 2015/16 en ook de begroting van 2016/17, en allebei zijn goedgekeurd door de gemeente.

Marco en de leden van de Fincom bedanken iedereen die iedere maand vrijwillige bijdragen betalen voor de voortgang van de gemeente.

De volgende tabel geeft een opsomming van de verplichte bijdragen die wij namens iedere lidmaat over moeten dragen aan de Pretoria kerkkantoor:

Heffing	R 300.00 pj	R 25.00 pm
Hervormer	R 20.52 pj	R 1.71 pm
Pensioen Heffing	R 182.40 pj	R 15.20 pm
Bybelgenootschap	R 45.00 pj	R 3.75 pm
Emiriti Heffing	R 17.60 pj	R 1.47 pm
Diakonale Heffing	R 51.00 pj	R 4.25 pm
Rings Kosten	R 13.00 pj	R 1.08 pm
Totaal	R 629.52 pj	R 52.46 pm

Palmzondag was het begin van de stille week. Op donderdag avond 24 maart om 6h30 vierden wij de Tenebraé dienst bij ons in de kerk, op het liturgisch centrum, aan het voet van de kruis. De dienst bestond uit meditatieve lezingen, Taize gezangen en viering van het Avondmaal. Aan het einde van de dienst gingen alle kaarsen uit en verlieten wij de kerk in stilte.

De Tenebraé dienst is sinds de Middeleeuwen deel van de Christelijke traditie. Tenebraé betekent “duisternis” of “schaduw”. We volgen op Jezus' voetspoor, maken die dag met hem mee, denken over zijn lijden. We ervaren hoe de duisternis steeds meer intens wordt, totdat het donker alles overweldigt. Het terugkeren van de kleine maar gestadige vlam van de Christuskaars, draagt ons door de nacht, totdat we de overwinning van het Licht op zondag mogen vieren.

Op vrijdag 25 maart was er een Goede Vrijdag eredienst, ook op het liturgisch centrum aan het voet van de kruis en met viering van het Avondmaal.

Op zondag 27 maart begonnen wij de Paas zondag met een paasontbijt om 8h30 boven in de zaal. Onze hartelijke dank aan Charlotte Reinten en haar familie die een heerlijke ontbijt keurig verzorgd hadden.

Om 10h00 vierden wij de opstanding met de bekende woorden van Gezang 215 :

Christus, onze Heer, verrees, halleluja!

Heil'ge dag na angst en vrees, halleluja!

Die verhoogd werd aan het kruis, halleluja,

bracht ons in Gods vrijheid thuis, halleluja!

Een speciale woord van dank aan Milton, Jan Willem en Irene voor hun muzikale bijdragen om aan alle diensten in de lijdenstijd en Paastijd extra luister te geven.

Extra inspiratie – korte overdenking van Ds Arie van der Veer op 24 maart 2016

Zijn we veilig?

Vandaag hangen in heel Nederland de vlaggen halfstok als teken van verbondenheid met België. Verbondenheid en tegelijk realiseren we dat veiligheid geen garantie is, voor niemand.

Afgelopen dagen kwamen er ook vragen of het wel veilig is om The Passion, vanavond live vanuit Amersfoort, door te laten gaan. Wat als de bescherming van de politie tekort schiet?

Geen bescherming

Het is opmerkelijk hoe 'de weg van Jezus' ook vandaag actueel is. Toen Jezus met het zware houten kruis over de straten liep, op weg naar een gruwelijke dood, was er niemand die hem in veiligheid bracht. Hij werd bespot: 'je redt anderen, maar jezelf redden kun je niet.' Als Jezus het gewild had, had hij zichzelf kunnen 'beveiligen' en redden. Maar hij wilde dit niet. Het was vanwege zijn grote liefde voor mensen zoals jij en ik, dat hij zich onschuldig overgaf. Wij kunnen onszelf niet beveiligen en redden. De houvast die Jezus ons geeft, is dat wij nu wel mogen zeggen:

'Zelfs als ik sterf, zal God mij niet in de dood achterlaten. Dat weet ik zeker!'

Gegarandeerd

Ook al leven we in een wereld waarin niemands veiligheid gegarandeerd is; ook al hebben we gegronde redenen om ongerust en bezorgd te zijn: sterker is de liefde van Jezus. Het leven wat hij geeft, is eeuwig, gegarandeerd veilig. Laat dit besef helpen om moed te houden, om hoopvol te blijven, om getroost te worden dwars door alles heen.

Extra inspiratie – korte overdenking van Ds Arie van der Veer op 25 maart 2016

Hij had het gevoel 2-0 voor te staan in de eerste helft. "De wedstrijd is nog niet afgelopen, maar uiteindelijk ga ik winnen", zei Johan Crujff vorige maand. Gister overleed de grootste Nederlandse voetballer aller tijden op 68-jarige leeftijd. Toch verloren.

Vandaag klinkt ook het verhaal van The Passion nog na. Zoals een speler zei - en miljoenen mensen gehoord hebben: dit is het verhaal dat zegt dat lijden en de dood níet het laatste woord hebben.

Duister

Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen, bevestigt Johannes. Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. Uit zijn overvloed zijn wij allen met goedheid overstelpt.

Goede Vrijdag

Dit is precies wat Goede Vrijdag vandaag ook weer vertelt: een kruis rijst op uit het puin van

deze wereld. Als alles duister is, is het kruis een lichtend vuur waar hoop, troost, redding en leven is. Een licht dat nooit meer dooft.

"We zoeken naar een bron waar we hoop uit kunnen putten.

We worden teruggeworpen op de bodem van het bestaan.

Daar is God, die met ons is in nood en dood.

We worden teruggeworpen op de Mensenzoon

die we aantreffen op Golgotha"

<https://www.facebook.com/Arie-van-der-Veer-352400388114115/>

Nederlands icoon, pionier in het profvoetbal - Overleden Johan Crujff (1947-2016)

Als coach was hij succesvol, als voetballer was hij Nederlands allerbeste ooit. Beeldbepalend voor Oranje, 'de Verlosser' van FC Barcelona. Maar opgegroeid in Betondorp was hij als het ware geboren voor Ajax. Wonderkind in een wonderelftal, hem zien voetballen was een voorrecht.

Het was een sensationele ervaring om de jonge Johan Crujff te zien voetballen. Om hem, een tiener nog, het spraakmakende middelpunt te zien zijn van een elftal dat toch al het Nederlandse voetbal van ongekend elan voorzag. Wie in dat tijdsgewricht, de tweede helft van de jaren zestig, het stadion De Meer bezocht, had het gevoel dat hij, in die thuishaven van Ajax in Amsterdam, het voorrecht had een wonderkind in een wonderelftal te zien spelen.

Hij kon zich daarbij een redelijk exclusieve toeschouwer wanen, want merkwaardigerwijs was De Meer, met een capaciteit van 22.000 zit- en staanplaatsen, lang niet altijd uitverkocht.

Het Nederlandse voetbal stelde internationaal niet zo veel voor. Successen van het nationale team waren schaars; van plaatsing voor het WK was nooit sprake. Vedetten in het pre-Crujff-tijdperk waren de Rotterdammer Faas Wilkes en de Fries Abe Lenstra, en daarna had je bij Feyenoord de dartele linksbuiten Coen Moulijn. Dat Feyenoord in 1963 de halve finale van de Europa Cup 1 had bereikt, de tegenwoordige Champions League, was eigenlijk een succes dat een Nederlandse club niet werd toegedacht.

En Ajax, ja, Ajax had Piet Keizer, ook een linksbuiten, soms linksbinnen, die nog een tijdje medeonderwerp van een discussie was wie de beste Ajacied was: hij of Crujff. Lang duurde dat dispuut niet.

Wilkes de dribbelaar was Crujffs grote voorbeeld, Piet Keizer zijn wegwijzer bij Ajax. Voor even dan, want ook al op jonge leeftijd was Johan Crujff eerder iemand die de weg wees dan dat hij zich de weg liet wijzen. Henk Groot, een technisch begaafde, gelouterde en veel scorende middenvelder die negen jaar ouder was dan Crujff, zei eens in die periode: er loopt nu een ventje bij ons rond, die óns vertelt hoe we moeten voetballen. Om er verbaasd aan toe te voegen dat dit ventje, dat ook wel 'Jopie' werd genoemd, nog vaak gelijk had ook.

Mare April 2016 / 7

Als alles duister is, is het kruis een lichtend vuur waar hoop, troost, redding en leven is

Daar twijfelde dat ventje trouwens zelf ook niet aan. Hij beschikte over een snelle dribbel, een perfecte techniek, het vermogen om impulsen om te zetten in virtuoos voetenwerk en een vroeg rijpend tactisch inzicht dat hem later ook zo geschikt zou maken als coach.

Rinus Michels komt

Toen Cruijff bij Ajax doorbrak was dat in een jaar volgend op een seizoen dat tot de sportieve dieptepunten in de clubhistorie werd gerekend. In 1965 eindigden de Amsterdammers als dertiende (van de zestien) en behoorde degradatie lange tijd tot de reële mogelijkheden. Stadgenoot DWS was in die jaren succesvoller.

Ajax trok de gymnastiekleraar Rinus Michels aan, als trainer tot dan slechts actief in het Amsterdamse amateurvoetbal (JOS en even AFC). Hij herkende het talent van Johan Cruijff; hun paden zouden elkaar in hun verdere carrières nog diverse malen kruisen (Barcelona, Nederlands elftal, Los Angeles Aztecs). Eerder had de jeugdtrainer van Ajax, Jany van der Veen, de technische vaardigheden van Cruijff al onderkend. Hij ontwikkelde ze op de straten van Betondorp, een deel van de Watergraafsmeer, vlakbij het Ajax-stadion. Cruijff, zoon van een groentewinkelier in de wijk – grootvader dreef Cruijffs Aardappelenhandel – was als het ware voor Ajax geboren. Zijn moeder maakte er weleens schoon of hielp in de kantine.

Johan heeft mij voetbal leren begrijpen, zei Guardiola Johan, in betrekkelijke armoede opgegroeid, kende de waarde van geld maar al te goed. Al toen hij, na een kortstondige loopbaan als winkelbediende, bij Ajax als een van de eersten een fullprofcontract kon tekenen. Hoewel pas 18 jaar oud begreep hij dat hij beschikte over een machtspositie die hij als zeer gewilde werknemer kon benutten. Om kort te gaan: hij tekende pas toen hij het viervoudige ging verdienen van wat hem eerst door het Ajax-bestuur was aangeboden. Dat had verbijsterd aanschouwd hoe standvastig die jongeman, ooit dat jochie van vier dat met zijn moeder meeinging naar de club, zich bij de besprekingen had opgesteld.

Ze leerden wat zijn medespelers al hadden ervaren: Johan, die jongen met maar twee jaar ulo, was niet op zijn mondje gevallen. En hij was zich bewust van zijn waarde, ook in financiële zin. Dat zou in de rest van zijn leven steeds weer blijken. Later kreeg hij daarbij bijstand van zijn schoonvader, Cor Coster, succesvol zakenman, Amsterdamse juwelier.

Maar niet alleen Cruijff zelf profiteerde van zijn zelfbewustzijn. Hij was een pionier voor anderen. De Nederlandse voetballer/werknemer emancipeerde. Geld werd een belangrijk item voor de spelers. En dit speelde zich af in de jaren van Provo (en wat daarop volgde) en The Beatles – het gezag verloor zijn vanzelfsprekendheid en de jeugd liet zijn haar groeien. Ook de voetballers.

Ajax' beste jaren uit de historie

De voetbaljaren van de jonge Cruijff in Amsterdam, grofweg van 1966 tot en met 1973, groeiden uit tot een glorieperiode voor Ajax, voor een successenreeks die nooit

eerder voor een Nederlandse club was weggelegd en ook nadien hier niet is geëvenaard.

Voor de televisiekijker begon het eigenlijk in de mist. Op de avond van 7 december 1966 was het Olympisch Stadion in diepe nevelen gehuld, toen Ajax tegen FC Liverpool speelde, dat toen gold als een van de sterkste elftallen van Europa en in Bill Shankly een manager had die er genoeg in schepte om publiekelijk te benadrukken hoe kansloos de Nederlandse tegenstander zou zijn. Het werd 5-1 voor Ajax.

Ajax werd in deze acht Cruijff-jaren zesmaal landskampioen en het won driemaal achtereenvolgende de Europa Cup 1, de tegenwoordige Champions League, waarvan het de finale vier keer bereikte. Geen Europees topteam, van Bayern München tot Real Madrid, was in die jaren tegen Ajax opgewassen. Ook won het de Wereldcup en de Europese Supercup.

Ruzie over het aanvoorderschap

Verblind door die triomfrees maakten de spelers een fatale vergissing. Eerst in het voorjaar van 1973. Ze waren Cruijff en zijn praatjes, zijn bemoeizucht, zijn betweterigheid, zat. Ze stemden over het aanvoorderschap en ze stemden hem weg: 13-3. Een herstemming, nodig geacht omdat Cruijff en Coster op een vertrek zinspeelden, verloor hij met 9-7. Maar omdat er geen tegenkandidaat was, bleef hij captain. Op een trainingskamp in de zomer, voorafgaand aan het nieuwe seizoen, stemden de spelers nog eens, en nu was er wel concurrentie: van Piet Keizer. Hij kreeg negen stemmen, Cruijff vijf.

Johan wist nu zeker wat hij eigenlijk al eerder beseftte: hij wilde weg. Hoezeer Ajax ook 'zijn' club was. En ondanks een zevenjarig contract dat hij in 1973 had getekend. Hij vertrok, ook al omdat zijn vrouw Danny dat het liefst wilde, naar FC Barcelona, waar hij werd herenigd met Rinus Michels. In de drie jaar die hierop volgden, werden Feyenoord één keer en PSV tweemaal landskampioen. De glorieperiode van Ajax was voorbij. Het vertrek van Cruijff had er alles mee te maken, ook al weet niemand of hij zijn zevenjarig contract zonder de controverse over de band om zijn arm wel zou hebben uitgediend.

In zijn Spaanse, beter gezegd Catalaanse jaren, raakte Cruijff ongekend populair bij de *socios*. Het ging om meer dan voetbal. Al in zijn eerste jaar werd Barcelona kampioen van Spanje. Daarmee doorbrak het de hegemonie van Real Madrid, de club uit de hoofdstad van het Spanje van dictator Franco. De in Catalonië zo gehate Franco. Cruijff was *El Salvador*, de Verlosser. Hoogtepunt: de 5-0 overwinning die Barcelona in Madrid op Real boekte. Dat voelde als een Catalaanse bevrijding, zo niet als ultieme wraak.

Toch is de mythe groter dan de resultaten vertellen. Cruijff speelde groots, werd enkele malen tot Europees voetballer van het jaar gekozen, maar verdere successen met Barcelona bleven vrijwel uit.

Met Nederland op het WK

Dat grote, internationale succes was er wel, bijna, op het WK van 1974. Cruijff heeft maar 48 interlands op zijn naam. Daarvoor zijn verschillende oorzaken. Het jarenlang ontbreken van het Nederlands elftal op eindrondes van het EK en het WK. De pogingen die Ajax met succes ondernam om de jonge Cruijff nog buiten Oranje te houden. De weigering van Ajacieden, een tijd lang, om voor het nationale team uit te komen. De conflicten die Cruijff, belangenbehartiger van zichzelf en van medespelers, uitvocht met de KNVB, over geld, verzekeringen en commercie.

Maar op het WK van '74, in wat toen nog West-Duitsland was, was Cruijff present, weer samen met Michels als coach. En hij schitterde, Oranje schitterde en imponeerde de wereld met 'totaalvoetbal'. Met voetballers als Willem van Hanegem die begrepen dat ze maar het beste in dienst van Cruijff konden spelen. De schittering hield aan tót de finale. De Duitsers wonnen daarin met 2-1; op de eerste minuut na – hij forceerde een penalty – kon Cruijff de wedstrijd niet naar zijn hand zetten. Misschien speelde het 'zwembadincident' hem parten, de onthulling van *Bild* dat spelers van het Nederlands elftal met naakte meisjes in een zwembadhotel hadden gekeet. Danny was niet blij met dat bericht.

In 1978 weigerde Cruijff, ondanks smeebeden van nationale proportie, om zich beschikbaar te stellen voor het WK in Argentinië. Hij had zijn privéredenen.

Een andere oorzaak waarom Cruijff nog niet de helft haalde van het aantal interlands dat ten minste acht Nederlandse spelers nadien wel bereikten, was zijn besluit om al op zijn 31ste jaar te stoppen met voetbal. Dat was altijd al zijn voornemen geweest. Voetballen is leuk, de heisa eromheen veel minder. Hij nam met Barcelona afscheid in een vriendschappelijke wedstrijd tegen Ajax, en met Ajax speelde hij tegen Bayern München. De Duitsers, in wedstrijden waarin het er echt om ging enkele malen vernederd door Ajax, namen op botte wijze wraak. Ze wonnen in Amsterdam met 8-0. Zo'n nederlaag had Cruijff nog nooit meegemaakt.

Mislukt in zaken

Zijn afscheid in 1978 bleek slechts een intermezzo in zijn carrière als voetballer. Cruijff, eerder zo geslepen en hardnekkig bij financiële onderhandelingen, ging in zaken. En flopte. Hij dacht in de Russische zakenman Michel Basilevitsj een goede vriend te hebben, luisterde niet meer naar zijn schoonvader, liet zijn geld wegsluizen naar Zwitserse bankrekeningen, richtte met zijn 'vriend' het bedrijf CB International op, een handel in van alles en nog wat, waaronder varkens, en ontdekte ten slotte dat hij voor miljoenen het schip was ingegaan.

Noodgedwongen haalde Cruijff zijn voetbalschoenen uit het vet, stak de oceaan over en ging voetballen en geld verdienen in de Amerikaanse competitie, eerst bij Los Angeles Aztecs (daar was hij weer: Rinus Michels), vervolgens bij de Washington Diplomats. Het eerste seizoen werd een succes, het tweede niet.

Terug bij Ajax

Crujff keerde terug bij Ajax, voor even als technisch adviseur. Daar verraste hij trainer Leo Beenhakker door bij een wedstrijd tegen FC Twente van de tribune af te dalen en pontificaal naast hem te gaan zitten („Ik had hem een klap voor zijn hersens moeten geven”, liet Beenhakker in 2015 noteren in zijn biografie *Don Leo*). Maar zijn voetbalcarrière zette hij voort bij het Spaanse Levante en opnieuw bij de Washington Diplomats. Het werd opnieuw geen succes.

Dat kwam er wel toen hij terugkeerde bij Ajax, terug als voetballer in de zo vertrouwde De Meer. Hij tekende een nieuw contract, waarbij zijn salaris afhankelijk werd gesteld van het aantal toeschouwers dat de thuiswedstrijden van Ajax zou bezoeken. Het stadion was uitverkocht bij zijn rentree toen hij meteen een onvergetelijke indruk maakte door in de wedstrijd tegen Haarlem met een schitterende boogbal te scoren. Een van die doelpunten van Crujff die in oude tv-beelden steeds terugkeren.

Ajax werd dat seizoen kampioen, net als in 1983, en daarna was het weer uit met de pret tussen Crujff en zijn club. Ruzie over geld dus. Hij nam wraak, en vertrok naar Rotterdam, naar Ajax' eeuwige rivaal Feyenoord. Prompt werd Feyenoord voor het eerst in tien jaar weer eens kampioen van Nederland.

Johan, in een zekere armoede opgegroeid, kende de waarde van geld maar al te goed. Op 37-jarige leeftijd besloot Crujff daarna toch echt als voetballer te stoppen. Zijn carrière kreeg een wending en ook deze tweede episode, het deel waarin hij trainer en coach was, begon bij Ajax. Bij een elftal met nog jonge spelers als Marco van Basten, Frank Rijkaard en Ronald Koeman. Toch lukte het Crujff niet om zijn spelers aan de landstitel te helpen, wel tweemaal de Nederlandse beker. En, het eerste internationale succes voor Ajax in jaren: de Europa Cup voor bekerwinnaars (enigszins vergelijkbaar met de Europa League).

Conflicten bleven opnieuw niet uit. Met Frank Rijkaard, die het voortdurende commentaar van zijn trainer beu was. Dat kwam vaker voor: mensen konden moe worden van Crujff. En hij kreeg ruzie met het bestuur, over zijn contractverlenging.

De geschiedenis herhaalde zich: *El Salvador* keerde terug naar FC Barcelona. Geassisteerd door zijn vriend Charly Rexach smeedde Crujff een team dat voor een van de meest succesvolle tijdvakken in de geschiedenis van Barcelona heeft gezorgd. Het werd een *Dream Team*, met onder anderen Ronald Koeman, dat overeenkomstig de visie van zijn trainer/coach totaalvoetbal speelde. Het bezorgde Barcelona vier landstitels, de Europa Cup 1 en diverse andere nationale en internationale prijzen. Elf in totaal; alleen het Barcelona van 'Pep' Guardiola, een van de belangrijkste spelers in het team van Crujff, zou later nog succesvoller zijn. „Johan heeft mij voetbal leren begrijpen”, zei indertijd de Catalaan Guardiola.

Ruzie met Barcelona

Ook het Barcelona van Cruijff kon zijn successenreeks niet tot in het oneindige voortzetten. De relatie begon scheuren te tonen. Johan Cruijff, vader van drie kinderen, bewaakte de privacy van zijn gezin nauwkeurig – en anders echtgenote Danny wel – maar zijn zoon Jordi kwam onvermijdelijk wél in de publiciteit. Omdat hij ook aardig kon voetballen. Zij het lang niet zo goed als zijn vader, al kwam hij negenmaal in het Nederlands elftal uit. Jordi – een Catalaanse naam die onder Franco eigenlijk verboden was – kwam ook in het eerste van Barcelona. Omdat Cruijff ook zijn schoonzoon Jesús Angoy weleens liet keepen, rees de verdenking van nepotisme. Enfin, waar resultaten uitblijven is ruzie niet ver weg, en toen Johan ontdekte dat voorzitter Josep Núñez Bobby Robson als trainer had gecontracteerd, zonder dat hij er iets van wist, barstte de bom. Op 18 mei 1996 kwam er een einde aan de loopbaan van Johan Cruijff als trainer – een kortstondig uitstapje later als coach van het ‘nationale’ team van Catalonië niet meegerekend.

Adviseur bij Ajax

Johan Cruijff, die in Barcelona bleef wonen, ontwikkelde nadien tal van nevenactiviteiten. Met gebruikmaking van zijn naam – hij was de bekendste levende Nederlander ter wereld.

Meest in het oogspringend was zijn adviseurschap bij zijn eerste liefde, Ajax. Ook dat liep uit op een conflictueuze periode. Er kwam een ‘Plan Cruijff’, een ‘Fluwelen Revolutie’ kostte tal van Ajax-medewerkers hun baan of hun functie, er werd tweespalt gezaaid in de club die tevens een beursgenoteerde onderneming was. Het werd al met al geen succes. Ajax is al jaren ver verwijderd van de Europese top.

Omdat er zijns inziens niet naar hem geluisterd werd, legde Cruijff zijn adviseurschap dat jaar verbitterd neer. Kort daarvoor, op 22 oktober, had hij wereldkundig gemaakt aan longkanker te lijden. 24 jaar nadat hij aan zijn rookverslaving een einde had gemaakt.

Zichzelf ten voeten uit typerend, meldde hij een maand later: „Intussen heb ik de organisatie rond mijn ziekte rond.”

Op Witte Donderdag 2016 overleed hij.

<http://www.nrc.nl/next/2016/03/25/nederlands-icoon-pionier-in-het-profvoetbal-1604939>

Agenda april 2016		
zondag 3	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Eredienst Commissie Vergadering
dinsdag 5	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 10	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 12	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 17	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 19	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
donderdag 21	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorden – Rieneke Boer 011 704 3602
zondag 24	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 26	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
woensdag 27	KONINGS DAG	
zondag 1 mei	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
maandag 2 mei	ORANJEHOF MARKT	

Dienstrooster april 2016			
	3 april	10 april Koffiedrinken	17 april
1	E de Jong	F vd Kuil	E Reinten
2	KJ Leeuw	C Reinten	E de Jong
3	M Letterie	R Boer	A Knoester
4	W Strydom	W Strydom	N Knoester
5	H Kettner	M Letterie	A Basson
Begroeting	I Pol	W Kruger	I Tanzer
Bloemen	J de Jong	R Spoon	H Kettner
Koffie		I Pol F le Roux	
	24 april		
1	F Smal		
2	T van Wyk		
3	R Boer		
4	J de Jong		
5	H Kettner		
Begroeting	M Letterie		
Bloemen	M van Zee		

Verjaardagen april 2016

zaterdag 2	Petrus van den Steen	011 452 2105
dinsdag 5	Tanya van Wyk	082 774 7907
donderdag 7	Jan Leeuw	012 661 2247
zaterdag 9	Jacqueline Reintjes	011 828 5236
donderdag 14	Femmy le Roux	011 462 7706
maandag 18	Paul le Roux	011 462 7706
donderdag 21	Marijke Pretorius.	011 614 4491
vrijdag 22	Diets Hiddema	011 465 1512
vrijdag 22	Coby Koning	011 973 1091
vrijdag 22	Jan Wuestenenk	011 867 1886
zaterdag 23	Titia Morgenrood	011 828 6854
woensdag 27	Cherese le Roux	
woensdag 27	Sandra Steen	011 447 1667
zaterdag 30	Sietske Reinten	011 679 1434

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082
Organist	Milton Webber 081 493 9756 translations@telkomsa.net